

การประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่าน
สื่อสังคมออนไลน์ในกรุงเทพมหานคร

**An Evaluation of Factors Affecting Private Label Brand Awareness Through Social Media in
Bangkok Metropolitan**

ผศ.ดร.อำพล นววงศ์เสถียร¹

¹คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

298 ถนนสรรพาวุธ แขวง/เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260 โทร. 02-7447-356-65

E-mail: n_ampol@yahoo.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในกรุงเทพมหานคร การศึกษานี้เริ่มต้นด้วยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์และอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของนักการตลาดในกระบวนการสร้างตราสินค้า เพื่อนำมากำหนดสมมติฐานวิจัยและสร้างกรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ โดยให้ความสำคัญกับการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ผู้บริโภคทั้งที่เคยใช้และไม่เคยใช้สินค้าไพรเวทแบรนด์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า การบอกกันปากต่อปากทางอิเล็กทรอนิกส์ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้า ความผูกพันกับลูกค้า มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

คำสำคัญ: การรับรู้ตราสินค้า สินค้าไพรเวทแบรนด์
สื่อสังคมออนไลน์

ABSTRACT

The objectives of this study are to study and to analyze an evaluation of factors affecting private label brand awareness through social media in Bangkok Metropolitan. This study begins with a review of the theories about its brand awareness and influence of social media as a communication tool for marketers in the branding process. The theoretical foundation of the study influenced the formation of the research hypotheses and a conceptual framework posed. A mail survey is conducted to focus on quantitative results. The questionnaire-based survey is applied to a sample of 400 consumers who used or had never used private label brand in Bangkok Metropolitan. The notable finding of the research is that customer engagement, brand exposure and word-of-mouth communication factors are the main factors affecting private label brand awareness through social media.

keywords: Brand Awareness, Private label brand,
Social Media

1. ความสำคัญของปัญหา

ช่องทางการสื่อสารทางการตลาดเป็นวิธีการที่นักการตลาดได้สื่อสารตราสินค้าไปยังผู้บริโภค โดยสร้างการรับรู้ในตราสินค้า (brand awareness) การระลึกถึงตราสินค้า (brand recall) การจดจำได้ และการสร้างความจงรักภักดีในตราสินค้า (brand loyalty) [1] ตลอดจนเป็นกระบวนการนำไปสู่การตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการของผู้บริโภคอันเป็นผลมาจากการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้าอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ตราสินค้านั้น ๆ ไปอยู่ในใจของผู้บริโภค [2]

อย่างไรก็ตาม อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นช่องทางการสื่อสารทางการตลาดที่มีอิทธิพลสูงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ สอดรับกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น ห้องสนทนา กลุ่มกระดานข้อความ เครือข่ายสังคมออนไลน์ เว็บไซต์สร้างขึ้นเพื่อให้มีการออกเสียงจันทามติ เป็นต้น[3]

ในการเปรียบเทียบระหว่างสื่อสังคมออนไลน์กับสื่อแบบดั้งเดิมเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตราสินค้ากับพฤติกรรมผู้บริโภค โดยให้ผู้บริโภคพูดคุยสนทนากันและแบ่งปันข้อมูลของตราสินค้านั้นระหว่างกันในช่องทางการสื่อสารแบบสื่อสังคมออนไลน์กับช่องทางการสื่อสารแบบดั้งเดิม พบว่า สื่อสังคมออนไลน์สามารถสื่อสารข้อมูลทั้งด้านบวกและด้านลบของตราสินค้าแบบกระจายในลักษณะดาวกระจายอย่างรวดเร็วมากโดยใช้เวลาน้อยกว่าและต้นทุนต่ำกว่าสื่อแบบดั้งเดิมกว่าหนึ่งร้อยเท่า [4]

สินค้าไพรเวทแบรนด์ (private label brand) เป็นตราสินค้าที่ติดป้ายชื่อห้างค้าปลีกและวางขายในทุกสาขา รวมไปถึงตราสินค้าปกติและตราสินค้าสากลที่มีชื่อเสียงแล้วเป็นจำนวนมาก และสามารถเพิ่มยอดขายและส่วนแบ่งตลาดได้อย่างรวดเร็ว สินค้าไพรเวทแบรนด์ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญมากที่สุดกลยุทธ์หนึ่งที่ห้างค้าปลีกนำมาใช้เพื่อเพิ่มยอดขายและขยายส่วนแบ่งการตลาดในปัจจุบัน แทบจะทุกประเทศทั่วโลก [5]

ช่องทางการสื่อสารทางการตลาดอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะช่องทางที่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้กลายเป็นช่องทางการสื่อสารทางการตลาดที่มีอิทธิพลสูงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการสร้างส่วนแบ่งตลาดและยอดขายจำนวนมหาศาลให้แก่ห้างค้าปลีกในยุคปัจจุบัน คำถามที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งก็คือ อะไรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของผู้บริโภค ซึ่งทำให้ผู้บริโภครู้จัก จดจำสินค้าไพรเวทแบรนด์ได้ และนำไปสู่การสร้างความจงรักภักดี (brand loyalty) ให้กับสินค้าไพรเวทแบรนด์ในระยะยาว

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

2.1 เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในกรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อให้ทราบแนวทางการสร้างการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการสร้างยอดขายและส่วนแบ่งการตลาดให้กับสินค้าไพรเวทแบรนด์ต่อไป

3. การทบทวนวรรณกรรม

3.1 บทนำ

กลยุทธ์สินค้าไพรเวทแบรนด์ได้รับการยอมรับในบทบาทสำคัญที่เป็นเครื่องมือในการสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน เพื่อเพิ่มยอดขายสร้างการเติบโตให้แก่ธุรกิจ และสร้างความจงรักภักดีให้กับสินค้า ลดความรุนแรงด้านการแข่งขันเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจ และการเติบโตอย่างยั่งยืน ทำให้ลูกค้าจดจำสินค้าของบริษัทตนเองได้และนำมาซึ่งการซื้อซ้ำในโอกาสต่อไป รวมถึงการช่วยในการส่งเสริมการตลาดให้กับสินค้าอีกประการหนึ่งด้วย [6] ช่องทางการสื่อสารทางการตลาดโดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการรับรู้และการสร้างการรับรู้ให้กับสินค้าไพรเวทแบรนด์ให้กับ

เจ้าของสินค้าหรือนักการตลาดเพื่อสร้างยอดขายและ
ส่วนแบ่งตลาดให้กับเจ้าของสินค้าได้อย่างรวดเร็วใน
ยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2 การรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์

สินค้าไพรเวทแบรนด์ ได้พัฒนามาเป็นหนึ่งใน
กลยุทธ์ที่สำคัญมากที่สุดกลยุทธ์หนึ่งในการสร้าง
ความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน สินค้าไพรเวท
แบรนด์ได้นำมาใช้ในธุรกิจค้าปลีกเมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา
โดยยักษ์ใหญ่ค้าปลีกคือ คาร์ฟูร์ (Carrefour) แห่ง
ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งได้เป็นห้างค้าปลีกรายแรกที่
สร้างสรรค์สินค้าไพรเวทแบรนด์ขึ้นมาสำหรับห้างค้า
ปลีกของตนเอง คาร์ฟูร์สามารถสร้างส่วนแบ่งตลาดจาก
สินค้าไพรเวทแบรนด์ได้ถึงกว่า 25% ของมูลค่าตลาด
ของห้างค้าปลีกในฝรั่งเศสทั้งหมด [7] การรับรู้ต่อ
สินค้าไพรเวทแบรนด์ สะท้อนการตัดสินใจเลือกของ
ผู้บริโภคใน 2 ด้าน คือ ด้านแรก การรับรู้ต่อสินค้าไพร
เวทแบรนด์ เกี่ยวข้องสัมพันธ์โดยตรงกับหน้าที่ของ
เอกลักษณ์ของตราสินค้า (brand identities) ที่อยู่ใน
ความทรงจำของผู้บริโภค และสามารถสะท้อนไปยัง
ความคิดผู้บริโภคว่าตราสินค้าที่เห็นอยู่นี้มีความ
แตกต่างจากตราสินค้าอื่นอย่างไรภายใต้เงื่อนไขที่มี
ตราสินค้าให้เลือกร้อยละหลาย [8] ด้านที่สอง การ
รับรู้ต่อสินค้าไพรเวทแบรนด์ อธิบายได้ถึงการยอมรับ
ในตราสินค้า (brand recognition) และการระลึกใน
คุณลักษณะที่สำคัญของสินค้าหรือบริการจากตรา
สินค้าได้ (brand recall) การรับรู้ต่อสินค้าไพรเวท
แบรนด์ จึงหมายถึง ความสามารถของผู้บริโภคในการ
จำแนกความแตกต่างของสินค้าไพรเวทแบรนด์ว่า
แตกต่างจากตราสินค้าอื่นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับ
ประสบการณ์ของตนเองที่ผ่านมา ส่วนการจดจำใน
ตราสินค้า ได้ หมายถึง ความสามารถของผู้บริโภคที่
สามารถแยกแยะและดึงความทรงจำเกี่ยวกับตราสินค้า
ได้อย่างถูกต้อง [9]

3.3 การสื่อสารแบบปากต่อปาก (word-of-
mouth communication: wom) เป็นวิธีการสื่อสาร
(conceptual framework) สำหรับงานวิจัยนี้ ดังต่อไปนี้

ทางการตลาดแบบทางตรง ระหว่างผู้รับข้อมูลข่าวสาร
กับผู้ส่งข้อมูลข่าวสาร ตั้งแต่สองคนขึ้นไปในสื่อสังคม
ออนไลน์ โดยผู้สื่อสารต่างฝ่ายต่างเป็นผู้รับและส่ง
ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ของการแลกเปลี่ยนข้อมูล
วิพากษ์วิจารณ์ ข้อมูล ความรู้สึก ความเข้าใจและ
ความคิดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่สื่อสารกัน เช่น ตราสินค้า
สินค้าหรือบริการ เป็นต้น [10]

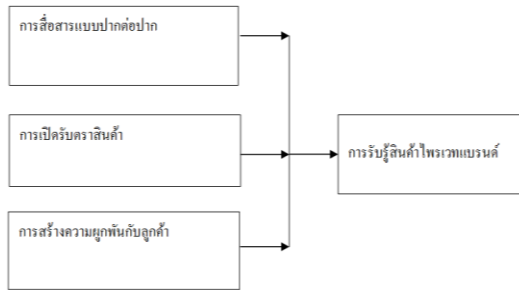
3.4 การเปิดรับตราสินค้า (brand exposure)

การเปิดรับตราสินค้าเปรียบเสมือนการที่ลูกค้าได้พินิจ
พิจารณา (focus) ไปยังส่วนเล็ก ๆ ของตราสินค้าเพื่อ
ค้นหาคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการที่สามารถ
ตอบสนองความต้องการหรือความพึงพอใจของลูกค้า
ราย นั้น ๆ ได้ [11]

3.5 การสร้างความผูกพันกับลูกค้า
(customer engagement) เป็นการผูกสัมพันธ์กับ
ระหว่างลูกค้ากับตราสินค้า เป็นความพยายามของ
เจ้าของตราสินค้าหรือนักการตลาด ที่จะสร้างให้เกิด
ความผูกพันของลูกค้า ที่มีต่อตราสินค้า โดยเน้นปัจจัย
ด้านจิตภาวะทางอารมณ์ (emotional attachment)
ทำให้เกิดการรู้จัก ยอมรับและจดจำตราสินค้านั้นได้
ผลของการสร้างความผูกพันให้กับลูกค้าที่ตามมาคือ
ลูกค้ามีความรักและมีความรู้สึกเป็นเจ้าของตราสินค้า
เกิดเป็นความจงรักภักดีต่อตราสินค้า (brand loyalty)
นั้นและมีความภาคภูมิใจและความเต็มใจที่จะบอก
ต่อไปยังบุคคลใกล้ชิดหรือเพื่อน ๆ ให้ใช้ตราสินค้านั้น
ด้วยความเต็มใจ โดยการสร้างความผูกพันให้ลูกค้า
เริ่มต้นด้วยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการ
สื่อสารทางธุรกิจ อาทิ ข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้า ไปยัง
ลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย [12]

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ด้วยการ
ทบทวนวรรณกรรมดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งหมด
เพื่อนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (conceptual framework)

5. ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามผู้ใช้หรือผู้ใช้สินค้าไพรเวทแบรนด์เพศชายหรือเพศหญิง อายุระหว่าง 18 – 60 ปี อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ใ้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับแบบสอบถามที่ใช้เป็นมาตรวัดในครั้งนี้ แบบสอบถามได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านตราสินค้าจำนวน 3 คน เพื่อทำการตรวจสอบแบบสอบถามเป็น Likert Scale แบบ 5 สเตจ โดยเริ่มจาก 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (reliability) โดยใช้ Cronbach's Alpha ในการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม Bentler and Chou [13] เห็นว่าภายใต้รูปแบบการกระจายแบบปกติ (normal distribution model) อัตราส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวอย่างกับค่าพารามิเตอร์อิสระควรมีอัตราส่วนขั้นต่ำ 5:1 และอัตราจำนวนตัวอย่างเพื่อใช้ในการทดสอบแบบสอบถาม (pilot test) ต่อจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 10:1 [14] ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะใช้ตัวอย่างในการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม จำนวน 50 ตัวอย่างเพื่อวัดความสอดคล้องภายใน (internal consistency) ของแบบสอบถามที่ใช้เป็นมาตรวัดในการประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์นี้จึงมีความเหมาะสม ผลการทดสอบปรากฏตามตารางที่ 1

ตัวแปร	Cronbach's Alpha
การสื่อสารแบบปากต่อปาก	0.921
การเปิดรับตราสินค้า	0.895
การสร้างความผูกพันกับลูกค้า	0.910
การรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์	0.902

ค่าของ Cronbach's Alpha สำหรับตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสื่อสารแบบปากต่อปาก การเปิดรับตราสินค้า การสร้างความผูกพันกับลูกค้า มีค่า 0.921, 0.895, 0.910 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรอิสระ ได้แก่ การรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ มีค่า 0.902 ผลที่ได้รับมีค่าความสอดคล้องภายในสูงซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของโครงสร้างและอธิบายถึงความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ซึ่งค่าที่มากกว่า 0.7 ถือว่าเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ [15]

6. ผลการศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาสถิติเชิงพรรณนากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60.5) อายุ 18-22 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 36.0) รองลงมาอายุ 23-30 ปี (ร้อยละ 27.5) สถานภาพสมรสเป็นโสดมากที่สุด (ร้อยละ 65.25) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 55.5) รองลงมาระดับ ปวช./ปวส. (ร้อยละ 27.5) มีอาชีพเป็นลูกจ้าง/พนักงานเอกชนมากที่สุด (ร้อยละ 51.25) รองลงมาได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 29.75) ใช้เวลาเฉลี่ยในการออนไลน์ต่อวัน 2-5 ชั่วโมงมากที่สุด (ร้อยละ 32.0) รองลงมา 5-7 ชั่วโมง (ร้อยละ 31.0)

ตารางที่ 2 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิหลังส่วนบุคคล	ร้อยละ(จำนวน)
เพศ	
ชาย	39.5 (158)
หญิง	60.5 (242)
อายุ	
18 - 22 ปี	36.0 (144)
23 - 30 ปี	27.5 (110)
31 - 40 ปี	15.25 (61)
41 - 50 ปี	18.0 (72)
50 ปีขึ้นไป	3.25 (13)
สถานภาพสมรส	
โสด	65.25 (261)
สมรส	31.5 (126)
หม้าย/แยกกันอยู่	3.25 (3)
ระดับการศึกษาสูงสุด	
ต่ำกว่า ม.3	3.0 (12)
ม.3 - ม.6	12.25 (49)
ปวช./ปวศ.	27.5 (110)
ปริญญาตรี	55.5 (222)
สูงกว่าปริญญาตรี	1.75 (7)
อาชีพ	
นักเรียน/นักศึกษา	29.75 (119)
ข้าราชการ	15.25 (61)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.75 (15)
ลูกจ้าง/พนักงานเอกชน	51.25 (205)
เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการออนไลน์ต่อวัน	
น้อยกว่า 2 ชั่วโมง	19.0 (76)
2-5 ชั่วโมง	32.0 (128)
5-7 ชั่วโมง	31.0 (124)
7-10 ชั่วโมง	10.25(41)
10 ชั่วโมงขึ้นไป	7.75 (31)

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ กล่าวคือเพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรวาทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุ (Multiple Linear Regression Analysis) โดยกำหนดให้ตัวแปรตามได้แก่ การรับรู้สินค้าไพรวาทแบรนด์ และตัวแปรอิสระได้แก่ การสื่อสารแบบปากต่อปาก การเปิดรับตราสินค้า การสร้างความผูกพันกับลูกค้า สมการถดถอยเชิงเส้นพหุเป็นดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + e$$

(ค่า e เป็นค่าความคลาดเคลื่อน)

ตารางที่ 3 สรุปแบบจำลอง

R	R Square	Adjusted R Square	Std Error of the Estimate	Durbin-Watson
.788	.621	.605	.59846	1.667
a. ตัวพยากรณ์ (ค่าคงที่): การสื่อสารแบบปากต่อปาก, การเปิดรับตราสินค้า, การสร้างความผูกพันกับลูกค้า				
b. ตัวแปรตาม: การรับรู้สินค้าไพรวาทแบรนด์				

ตารางที่ 3 แสดงผลลัพธ์จากการสรุปผลการ

วิเคราะห์จากแบบจำลองซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ได้แก่ การสื่อสารแบบปากต่อปาก การเปิดรับตราสินค้า การสร้างความผูกพันกับลูกค้า กับตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้สินค้าไพรวาทแบรนด์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุ โดยค่า R=.788 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรตามในความสัมพันธ์ที่เป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุ (R Square) ซึ่งเป็นค่าพยากรณ์ตัวแปรอิสระที่พยากรณ์ตัวแปรตาม ได้ค่าร้อยละ 62.1 (R Square =.621) ซึ่งหมายความว่า ร้อยละ 62.1 ของตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสื่อสารแบบปากต่อปาก การเปิดรับตราสินค้า การสร้างความผูกพันกับลูกค้า สามารถอธิบายตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้สินค้าไพรวาทแบรนด์ได้

ในส่วนของค่าสถิติ Durbin-Watson ซึ่งเป็นค่าชี้วัดปัญหาค่าความคลาดเคลื่อนของความเป็นอิสระของตัวแปร (autocorrelation problems) ซึ่งในเรื่องนี้ Shim [16] เห็นว่าค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 เป็นค่าที่ยอมรับได้ ในงานวิจัยนี้ค่า Durbin-Watson = 1.667 ดังนั้นตามสมมติฐานของตัวแปรอิสระของความคลาดเคลื่อนจึงไม่มีผลกระทบต่อผลการวิเคราะห์และไม่เกิดปัญหาความคลาดเคลื่อนของความเป็นอิสระของตัวแปร

ตารางที่ 4 ANOVA

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
Regression	178.453	3	49.952	185.452	.000 ^a
Residual	115.253	397	.299		
Total	293.706	400			
a. ตัวพยากรณ์ (ค่าคงที่): การสื่อสารแบบปากต่อปาก, การเปิดรับตราสินค้า, การสร้างความผูกพันกับลูกค้า					
b. ตัวแปรตาม: การรับรู้สินค้าไพรวาทแบรนด์					

ตารางที่ 4 แสดง ANOVA ของการวิเคราะห์ระดับความแปรปรวนของสมการถดถอยเชิงเส้นพหุ ซึ่งใช้ทดสอบค่านัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แสดงถึงการยอมรับสมมติฐานของการสื่อสารแบบปากต่อปาก การเปิดรับตราสินค้า การสร้างความผูกพันกับลูกค้า ที่มีต่อการรับรู้สินค้าไพรวาทแบรนด์อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ เนื่องจากค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ (F3, 397) = 185.452 ค่า P น้อยกว่า 0.05 (P= 0.000) ซึ่งหมายความว่า ค่าน้อยที่สุดของตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) สามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรอิสระได้

ตารางที่ 5 Model Coefficients

Predictors	Coefficients	Std. Error	t	Sig.	VIF
(Constant)	1.231	.099	7.256	.000	
การสื่อสารแบบปากต่อปาก	.288	.053	5.815	.000	1.152
การเปิดรับตราสินค้า	.296	.062	4.862	.000	1.526
การสร้างความรู้เกี่ยวกับลูกค้า	.299	.044	6.523	.000	1.669

a. ตัวแปรตาม: การรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม แสดงเป็นสมการถดถอยเชิงเส้นพหุได้ ดังนี้

$$Y = 1.231 + .288X_1 + .296X_2 + .299X_3$$

จากสมการตัวแปรพยากรณ์การสร้างความรู้เกี่ยวกับลูกค้ามีความสัมพันธ์กับการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์มากที่สุด (ค่าสัมประสิทธิ์ = .299) ค่าสถิติ t เท่ากับ 6.523 และค่า P = 0.000 รองลงมาคือ การเปิดรับตราสินค้า (ค่าสัมประสิทธิ์ = .296) และต่ำที่สุดคือ การสื่อสารแบบปากต่อปาก (ค่าสัมประสิทธิ์ = .288)

7. อภิปรายผล

วัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยนี้ ได้แก่ การประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่า การสร้างความผูกพันกับลูกค้า การเปิดรับตราสินค้า และการสื่อสารแบบปากต่อปาก มีอิทธิพลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์มากที่สุด รองลงมา และน้อยที่สุดตามลำดับ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ Shojae and Azman [17] ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ตราสินค้าในบริบทของสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งพบว่า ตัวแปรการสื่อสารแบบปากต่อปากมีอิทธิพลต่อการรับรู้ตราสินค้าผ่านสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของ Keller [18] ที่อธิบายว่าการเพิ่มขึ้นของการสร้างความผูกพันกับลูกค้าของเจ้าของสินค้ายังเป็นการเพิ่มการรับรู้ต่อตราสินค้าใน

ระหว่างกระบวนการรวบรวมข้อมูลของลูกค้า นอกจากนี้ Kotler and Keller [19] ยังได้ยืนยันว่าการเปิดรับตราสินค้า และการสื่อสารในสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบการสื่อสารแบบปากต่อปากมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการรับรู้ในตราสินค้าซึ่งพบว่าเป็นการช่วยแบ่งปันข้อมูลทั้งด้านบวกและด้านลบให้แก่ลูกค้าในสื่อสังคมออนไลน์และมีรูปแบบการสื่อสารแบบดาวกระจายที่สามารถสื่อสารข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตราสินค้าในรูปแบบรอบทิศทางแบบสามร้อยหกสิบองศาอีกด้วย

8. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ พบว่าการสร้างความผูกพันกับลูกค้า การเปิดรับตราสินค้า และการสื่อสารแบบปากต่อปาก มีอิทธิพลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์ โดยการเปิดรับตราสินค้ามีอิทธิพลต่อการรับรู้สินค้าไพรเวทแบรนด์มากที่สุด ดังนั้น เจ้าของสินค้าไพรเวทแบรนด์หรือนักการตลาด ควรให้ความสำคัญต่อการสร้างความผูกพันกับลูกค้าผ่านกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดและการสร้างประสบการณ์ร่วมกับลูกค้าผ่านข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้าไพรเวทแบรนด์ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้าไพรเวทแบรนด์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อให้ลูกค้าได้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าไพรเวทแบรนด์ ได้พบและเห็นตราสินค้าไพรเวทแบรนด์บ่อย ๆ จนกระทั่งลูกค้ากลุ่มเป้าหมายสามารถระลึกถึงตราสินค้าไพรเวทแบรนด์ได้ และสามารถจดจำภาพลักษณ์ในเชิงบวกเกี่ยวกับคุณสมบัติของสินค้าผ่านตราสินค้าไพรเวทแบรนด์ได้ นอกจากนี้เจ้าของสินค้าไพรเวทแบรนด์ควรกำหนดให้การสร้างความผูกพันกับลูกค้าเพื่อให้เกิดการรับรู้ต่อสินค้าไพรเวทแบรนด์ โดยกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การสร้างตราสินค้า และเน้นการส่งเสริมการตลาดผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ให้เป็นสื่อสำคัญในการสื่อสารตราสินค้าไพรเวทแบรนด์สู่ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างการรับรู้ต่อตราสินค้าและนำไปสู่การตัดสินใจซื้อสินค้าไพรเวท

เอกสารอ้างอิง

- [1] D. Aaker. A., "Managing brand equity: Capitalizing on the value of a brand name". New York: Free Press, 1991.
- [2] P.Kotler, & K.Keller, L.. "Marketing management." Upper Saddle River, N.J: Pearson Prentice Hall. Chicago (Author-Date, 15th ed.), 2009
- [3] L.Weber, "Marketing to the Social Web: How digital customer communities build your business." 2009.
- [4] K.Miller, D., F.Fabian, & S.Lin, J. "Strategies for online communities." *Strategic Management Journal*, 30(3), 305-322, 2009. <http://dx.doi.org/10.1002/smj.735>
- [5] Philip Kotler., "Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation and Control." New Jersey: Prentice Hall, 1997.
- [6] อ่ำพล นววงศ์เสถียร. "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าไพรเวทแบรินด์ในกรุงเทพมหานคร." รวมบทความทางวิชาการ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. *นวัตกรรมทางรัฐประศาสนศาสตร์*, 103-132, 2552.
- [7] Bergès-Sennou Fabian, Bontems Philippe et Réquillart Vincent. "Economics of Private labels: A Survey of Literature." *Journal of Food and Industrial Organization*. 2(3), 25, 2004. [ages.www.bepress.com/jafio](http://www.bepress.com/jafio).
- [9] K.Keller, L. "Conceptualizing, measuring, and managing customer-based brand equity." *Journal of Marketing*. Vol. 57 No. 1. Pp.1-22, 1993
- [10] H. Assael, "Consumer Behavior and Marketing Action", 6th Edition. Cincinnati, Ohio: South Western College Publishing. 1998
- [11] V.Gole, "Powering brand equity through social media." Tata Consultancy Services (TCS), Mumbai Hoboken, New Jersey: John Wiley and Sons, Inc. 2009. <http://dx.doi.org/10.1002/9781118258125>
- [12] C.Sashi, M.. "Customer engagement, buyer-seller relationships, and social media." *Management Decision*, 50(2), 253-272, 2012
- [13] P. Bentler, M., & C.Chou, P. "Practical issues in structural modeling." *Sociological Methods & Research*, 16(1), 78-117. 1987. <http://dx.doi.org/10.1177/0049124187016001004>
- [14] H. Baumgartner & C.Homburg, "Applications of structural equation modeling in marketing and consumer research: a review" *Int J. Res Mark*, 13, 139-161. 1996. [http://dx.doi.org/10.1016/0167-8116\(95\)00038-0](http://dx.doi.org/10.1016/0167-8116(95)00038-0)
- [15] P.Bentler, M., & C. Chou, P. "Practical issues in structural modeling." *Sociological Methods & Research*, 16 (1), 78-117. 1987. <http://dx.doi.org/10.1177/0049124187016001004>
- [16] J.Shim, K. "Strategic business forecasting: The complete guide to forecasting real world company performance." CRC Press, 2000.
- [17] Somayah Shojaee and Azreen bin Azman, "An Evaluation of Factors Affecting Brand Awareness in the Context of Social Media in Malaysia", *Asian Social Science*; Vol. 9, No. 17; 2013

[18] Kevin Lane Keller, "Measuring Customer-Based Brand Equity," in Perspectives of Modern Brand Management, ed. 989-1010, 2009.

[19] P.Kotler, & K.Keller, L. "Marketing Management (13th ed.)." Pearson International Edition, Middle East. 2009